

Guus Leonard Cleintuar is geboren op 12 december 1924 in Tjandjong Pandan in Billiton, NOI. Hij was de zoon van Johan Cleintuar (1900-1940) en Anna Louise Eigling (8 november 1901). Zijn ouders trouwde op 8 januari 1923 in Weltevreden.

De vaderlijke voorouders van Guus komen uit Blora en Salatiga. Grootvader was arts en heette Klentar tot hij in 1910 gelijkgesteld werd en de familienaam Cleintuar ging dragen. Zijn halve familie werkte bij de Billiton Tin Maatschappij. Grootvader was bedrijfsarts, oom Vaillant was personeelschef en vader Johan magazijnmeester. In 1929 scheiden zijn ouders en hij, zijn moeder en zijn broertjes bleven bij oma en opa Eijgling in Bandung.

Guus ging naar de MULO en toen de Japanners binnenvielen zat hij op de Kweekschool van het IEV. Hij was te jong voor dienstplicht of de burgerwacht, maar hij meldde zich vrijwillig bij de LBD, de Luchtbeschermingsdienst, waar hij al gauw ploegleider werd. Na de capitulatie van Indië kreeg hij van de bezetter een oproep voor Kamp Stella Maris, een voormalige kloosterschool, midden in Bandung dat nu een concentratiekamp werd. Het was het begin van drie jaar Jappenkamp. Het was maar goed dat Guus scout was geweest, dat hielp hem te overleven.

In kamp Stella Maris zaten zo'n 1300 mannen en jongens. Zij doodden de tijd met corvee, kookten bij toerbeurt en hielden de klaslokalen schoon die slaapzalen waren geworden. Na een jaar, in oktober 1943, werd het hele kamp overgeplaatst naar Kamp Baros 5 in Tjimahi. Dat ging te voet en wat ze niet konden dragen moesten ze achterlaten. Ook in Tjimahi was een dubbele prikkeldraadomheining. Guus was vaak ziek. Na een jaar kwam hij in het jongenskamp Baros 6, er zaten al zo'n 1500 jonge jongens bij elkaar. Iedereen smokkelde, overdag en 's nachts, geld, medicijnen, voedsel, want er was van alles tekort. Maar Guus zat vaak in het buitencorvee, waar de kansen op extra eten en op nieuws beter lagen. Elke dag liep hij met 150 anderen naar Leuwigadja, een landbouwbedrijfje verderop waar de kampbewoners hun eigen voedsel moesten verbouwen. Op 16 augustus 1945 klom opeens een Japanse officier op een verhoging en zei dat de oorlog voorbij was. Niemand mocht nog het kamp uit. Guus wachtte tot op een ochtend zijn naam op de Rode Kruislijst stond en opgelezen werd.

Guus Cleintuar was afgestudeerd in Economie en Geschiedenis aan de Erasmus Universiteit te Rotterdam. Hij werkte een aantal jaren bij het Centraal Plan Bureau te Den Haag, nam ontslag en stichtte een dorp voor Nederlands Indische mensen in Miralmonite, Spanje. Hij keerde weer terug naar Nederland, en vestigde zich in Lelystad. Guus werd een bekend Indisch auteur en publicist.

Guus is overleden op 22 september 2019 in Lelystad.

Meer informatie

[Indisch Wetenschappelijk Instituut - aangespoeld \(iwi-nu.nl\)](http://iwi-nu.nl)

[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](http://japanseburgerkampen.nl)

[Bandoeng \(japanseburgerkampen.nl\)](http://japanseburgerkampen.nl)

[Baros 6 \(japanseburgerkampen.nl\)](http://japanseburgerkampen.nl)

[I.M. Guus Cleintuar | Indisch4ever](#)

[Drs. Gustaaf Leonard \(Guus\) Cleintuar \(1924-2019\) » Stamboom Dumas - Java - Nederlands-Indië » Genealogie Online](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.